Rozhodovací praxe Evropské komise a soudních orgánů EU

JUDr. Michael Kincl

Nejvyšší soud

Brno, 16. 6. 2022

Rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C – 102/21 a C – 103/21 KW a SG proti Autonome Provinz Bozen

- Věc Soudním dvorem (SD) řešena na základě žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 267 SFEU.
- Žádosti se týkaly výkladu čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, čl. 20 nařízení Rady (EU) 2015/1589 (procedurální nařízení) a rozhodnutí Evropské komise (EK) SA.32113 – Itálie – režim podpory týkající se úspory energie, systémů dálkového vytápění a elektrifikace málo dostupných oblastí regionu Horní Adiže/Jižní Tyrolsko.
- Žádosti byly předloženy v rámci sporů mezi KW, SG a autonomní provincií Bolzano ve věci vrácení veřejných podpor na výstavbu malých vodních elektráren poskytnutých provincií na základě režimu podpory schváleného uvedeným rozhodnutím EK.

Popis situace

- KW a SG jsou vlastníky salaší (chat) nacházejících se v horské oblasti autonomní provincie Bolzano, které nejsou připojeny k veřejné elektrické síti.

Rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C – 102/21 a C – 103/21 KW a SG proti Autonome Provinz Bozen

- Oběma subjektům provincie poskytla na základě uvedeného režimu dotaci ve výši **80 %** způsobilých nákladů na projekt vodní elektrárny určené pro vlastní zásobování (KW obdržela 144 634 EUR, SG 115 011 EUR). K poskytnutí veřejné podpory KW došlo **29. 1. 2018** a k poskytnutí veřejné podpory SG došlo **31. 8. 2018**.
- Provincie následně příjemce informovala, že platnost daného režimu skončila **31. 12. 2016** a veřejná podpora tak musí být v souladu s nařízením č. 651/2014 (GBER), která pro tento typ veřejné podpory stanoví intenzitu ve výši **65 %** způsobilých nákladů. Proto provincie částečně zrušila své rozhodnutí a veřejné podpory snížila v souladu s GBER, přičemž rozhodla o povinnosti příjemců o vrácení části veřejné podpory.
- Příjemci napadli rozhodnutí provincie u správního soudu (Autonome Sektion für die Provinz Bozen), který věc předložil SD k rozhodnutí o předběžných otázkách.
- Rozhodnutím předsedy SD byly věci spojeny pro účely písemné i ústní části.

Rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C – 102/21 a C – 103/21 KW a SG proti Autonome Provinz Bozen

Otázka č. 1 – Platnost režimu

- Předkládající soud se SD dotázal, zda v době poskytnutí veřejné podpory byl dotčený režim platný.
- SD zmínil, že rozhodnutí EK v bodě 2.2 „Doba trvání a rozpočet“ uvádělo, že během období 2011 – 2016 bude poskytnuta celková veřejná podpora ve výši 187.25 mil. EUR.
- Kromě toho shrnutí rozhodnutí zveřejněné v ÚV EU obsahovalo informaci, že délka trvání režimu byla stanovena do **31. 12. 2016**.
- Na základě těchto skutečností SD dospěl k závěru, že od **1. 1. 2017** nebyl předmětný režim povolen. Stejně tak SD nezjistil, že by režim byl ze strany EK znovu povolen i po tomto datu.
- Vzhledem k tomu, že provincie poskytla veřejnou dne **29. 1. 2018** a dne **31. 8. 2018**, stalo se tak době, kdy režim již neměl schválení ze strany EK.

Rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C – 102/21 a C – 103/21 KW a SG proti Autonome Provinz Bozen

Otázka č. 2 – Zneužití veřejné podpory x protiprávní veřejná podpora

- Předkládající soud se SD dotázal, zda je čl. 20 nařízení Rady (EU) 2015/1589 třeba vykládat tak, že v případě zneužití veřejné podpory musí EK vyzvat členský stát (poskytovatele), aby vyžadoval její navrácení.

Čl. 20 nařízení 2015/1589:

„Aniž je dotčen článek 28, může Komise v případech zneužití podpory zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 4 odst. 4. Články 6 až 9, články 11 a 12, čl. 13 odst. 1 a články 14 až 17 se použijí přiměřeně.“.

Rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C – 102/21 a C – 103/21 KW a SG proti Autonome Provinz Bozen

- EK k tomuto uvedla, že individuální podpory poskytnuté v rámci režimu podpor po uplynutí platnosti rozhodnutí EK, kterým byl režim povolen (shledán slučitelným s vnitřním trhem EU), nepředstavuje zneužití veřejné podpory ve smyslu čl. 1 písm. g) nařízení 2015/1589, neboť o to jde v případě, kdy příjemce využije veřejnou podporu v rozporu s rozhodnutím EK.
- S tímto názorem EK se SD ztotožnil a položenou otázku přeformuloval tak, zda musí být čl. 108 odst. 3 SFEU vykládán tak, že EK musí vyzval členský stát, aby požadoval navrácení protiprávní veřejné podpory ve smyslu čl. 1 písm. f) nařízení 2015/1589.
- V této souvislosti SD uvedl, že zákaz provádění záměrů veřejné podpory stanovený v čl. 108 odst. 3 SFEU poslední věta má přímý účinek a okamžitá použitelnost zákazu se vztahuje na jakoukoliv veřejnou podporu, která byla poskytnuta bez oznámení (notifikace).

Rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C – 102/21 a C – 103/21 KW a SG proti Autonome Provinz Bozen

- SD zdůraznil, že vzhledem k tomu, že všechna ustanovení unijního práva splňují podmínky vyžadované k tomu, aby vyvolávala přímý účinek, jsou těmito ustanoveními vázány všechny orgány členských států EU, tedy nejen vnitrostátní soudy, ale rovněž všechny správní orgány včetně decentralizovaných orgánů (územní samosprávy), a tyto orgány jsou povinny tato ustanovení uplatňovat.
- Podle ustálené judikatury platí, že jak správní orgány, tak vnitrostátní soudy, jež mají v rámci svých pravomocí aplikovat ustanovení unijního práva, mají povinnost zajistit plný účinek těchto ustanovení (např. rozsudek ve věci C-349/17 Eesti Pagar).
- Z toho plyne, že pokud vnitrostátní orgán (poskytovatel) zjistí, že veřejná podpora byla poskytnuta v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU poslední věta (protiprávní veřejná podpora), musí z vlastního podnětu požadovat její navrácení, přičemž může být vymáhána pouze ta část veřejné podpory, která nesplňuje podmínky GBER.

Rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C – 102/21 a C – 103/21 KW a SG proti Autonome Provinz Bozen

- SD závěrem k otázce č. 2 uvedl, že EK není povinna vyzvat členský stát (poskytovatele), aby požadoval navrácení protiprávní veřejné podpory ve smyslu čl. 1 písm. f) nařízení 2015/1589.

Otázka č. 3 – slučitelnost s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU

- Tuto otázku považoval SD za nepřípustnou, neboť předložené spisy neposkytovaly faktická upřesnění nezbytná k tomu, aby předkládajícímu soudu mohla být poskytnuta užitečná vodítka pro aplikaci zmíněného článku.
- SD zdůraznil, že důvodem pro žádost o rozhodnutí o předběžné otázce nemůže být snaha o získání konzultativního stanoviska k

Rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C – 102/21 a C – 103/21 KW a SG proti Autonome Provinz Bozen

- obecným nebo hypotetickým otázkám, nýbrž její nezbytnost pro efektivní vyřešení sporu týkající se unijního práva.

- SD v této připomněl, že vnitrostátní soudy nemají pravomoc rozhodovat o slučitelnosti veřejné podpory s vnitřním trhem, což spadá do výlučné pravomoci EK. Vnitrostátní soudy dbají o ochranu práv jednotlivců v případě porušení povinnosti předběžného oznámení (notifikace) veřejných podpor EK podle čl. 108 odst. 3 SFEU poslední věta.

Rozsudek Tribunálu ve věci T – 678/20 Solar Electric Holding a další v Evropská komise

- Věc Tribunálem řešena na základě čl. 263 SFEU.
- Napadeno bylo rozhodnutí EK, kterým byla zamítnuta stížnost žalobkyň týkající se protiprávních veřejných podpor pro fotovoltaická zařízení, která žalobkyně vlastní.

Popis situace

- Francouzský zákon č. 2000-108, který si klade za cíl podporu rozvoje energie z obnovitelných zdrojů na francouzském území, zavedl povinnost EDF a dalších distributorů elektrické energie uzavřít, pokud o to výrobci požádají, smlouvu o výkupu elektřiny z OZE, včetně fotovoltaické energie na dobu 20 let, za cenu stanovenou příslušnou sazební vyhláškou (cena vyšší než tržní).
- Žalobkyně uzavřely s EDF smlouvy o výkupu elektřiny.
- Rozsudkem francouzský kasační soud, který řešil návrhy na náhradu

Rozsudek Tribunálu ve věci T – 678/20 Solar Electric Holding a další v Evropská komise

- škody rozhodl, že opatření založená na příslušných sazebních vyhláškách, představují protiprávní veřejné podpory, které nebyly v souladu s čl. 108 odst. 3 SFEU oznámeny (notifikovány) EK.
- Stejnou informaci o neoznámení opatření EK potvrdila žalobkyním.
- Dne **20. 6. 2020** zaslaly žalobkyně EK formulář stížnosti podle čl. 24 odst. 2 nařízení 2015/1589, v němž uvedly, že příslušné veřejné podpory byly poskytnuty, i když o nich EK nerozhodla, což vytváří právní vakuum, které by mohlo způsobit újmu všem francouzským výrobcům fotovoltaické energie. **Zároveň žalobkyně EK požádaly, aby EK výslovně rozhodla, o slučitelnosti režimů podpory vyplývajících z dotčených vyhlášek.**
- EK požádala dopisem ze dne **1. 7. 2020** o doplňující informace.
- Dopisem ze dne **3. 9. 2020** EK zamítla stížnost žalobkyň týkající se protiprávních veřejných podpor s tím, že předmět stížnosti nespadá do působnosti čl. 12 odst. 1 a čl. 24 odst. 2 nařízení 2015/1589, neboť stěžovatelky žádají EK, aby konstatovala slučitelnost režimů podpor, jako

Rozsudek Tribunálu ve věci T – 678/20 Solar Electric Holding a další v Evropská komise

- kdyby zastupovaly Francii v „kvazi“ oznamovacím řízení (tzv. řízení o oznámené veřejné podpoře).
- Dne **12. 11. 2020** napadly žalobkyně uvedené rozhodnutí EK žalobou s návrhem na jeho zrušení.

Hlavní otázka - porušení čl. 24 odst. 2 nařízení 2015/1589

Znění čl. 24 odst. 2 nařízení 2015/1589:

„Každá zúčastněná strana může podat stížnost s cílem informovat Komisi o jakékoli údajné protiprávní podpoře a o jakémkoli údajném zneužití podpory. Za tímto účelem zúčastněná strana řádně vyplní formulář, který byl stanoven v prováděcím předpise uvedeném v článku 33, a uvede v něm všechny povinné požadované informace.“

Rozsudek Tribunálu ve věci T – 678/20 Solar Electric Holding a další v Evropská komise

- Žalobkyně uvedly, že aby mohla být veřejná podpora předmětem stížnosti, postačuje, aby byla protiprávní. Čl. 24 odst. 2 nařízení 2015/1589 nijak neukládá dodatečnou podmínku, aby stížnost žádala po EK prohlášení neslučitelnosti.
- EK argumenty žalobkyň odmítla.

Závěry Tribunálu

- Čl. 24 nařízení 2015/1589 je označen „Práva zúčastněných stran“. Z něj vyplývá, že každá zúčastněná strana může podat stížnost s cílem informovat EK o jakékoliv údajné protiprávní veřejné podpoře a o jakémkoliv zneužití veřejné podpory.
- Zúčastněnou stranou je podle čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589 kterýkoliv členský stát, osoba, podnik nebo sdružení podniků, jejichž zájmy by mohly být ovlivněny poskytnutím podpory, zejména příjemce podpory, konkurenční podniky a profesní sdružení.

Rozsudek Tribunálu ve věci T – 678/20 Solar Electric Holding a další v Evropská komise

- Tribunál uvedl, že ačkoliv znění uvedených ustanovení směřuje ke zjištění, že příjemci protiprávních veřejných podpor mohou podat k EK stížnost, je třeba takový závěr odmítnout z důvodů týkajících se struktury kontroly veřejných podpor, jakož i struktury mechanismu stížností. Důvody jsou podle Tribunálu následující:

1. Oznamovací (notifikační) povinnost je jedním ze základních prvků systému kontroly veřejných podpor. Posouzení slučitelnosti veřejné podpory s vnitřním trhem je výlučnou pravomocí EK.
2. Oznamovací povinnost mají členské státy (poskytovatelé), nemůže tak být považována za splněnou v případě oznámení učiněného příjemcem veřejné podpory. Připustit, že by příjemce protiprávní veřejné podpory mohl předložit EK stížnost, aby konstatovala slučitelnost takové veřejné podpory by vedlo k nahrazení příslušného členského státu, který je jako jediný oprávněn podat oznámení EK.

Rozsudek Tribunálu ve věci T – 678/20 Solar Electric Holding a další v Evropská komise

- Navíc by taková možnost zpochybnila zásadní a kogentní povahu notifikační povinnosti ve vztahu k dané veřejné podpoře a zákazu jejího provádění před rozhodnutím EK vyplývající z čl. 108 odst. 3 SFEU, jakož i důsledek spojený s nesplněním této povinnosti ze strany členského státu spočívající v navrácení takové veřejné podpory. Příjemce by tak získal možnost napravit nesplnění povinnosti daného členského státu ve svůj prospěch, tím, že získá kladné rozhodnutí EK a být chráněn proti možnosti vnitrostátního soudu nařídit navrácení protiprávní veřejné podpory (Tribunál odkázal na věc C-199/06 CELF).

3. Tribunál dále uvedl, že příjemci protiprávní veřejné podpory se mohou obrátit na vnitrostátní soudy, aby byla uložena sankce za výslovné nebo implicitní odmítnutí státu splnit oznamovací povinnost.
4. V právu EU neexistuje subjektivní právo na poskytnutí veřejné podpory. Příjemce tak nemůže nahradit pravomoci členského státu a z vlastní iniciativy provést notifikaci s cílem získat rozhodnutí povolující protiprávní

Rozsudek Tribunálu ve věci T – 678/20 Solar Electric Holding a další v Evropská komise

- veřejnou podporu.

5. Cílem stížnosti je informovat EK o každé údajné protiprávní veřejné podpoře. Koncepce mechanismu stížností je potvrzena i bodem 8 formuláře stížností připojeného k nařízení EK č. 794/2004, který vyžaduje, aby stěžovatel uvedl důvody, proč je údajná veřejná podpora neslučitelná s vnitřním trhem. Z bodu 3 stejného formuláře vyplývá, že příjemci nejsou uvedeni mezi účastníky řízení, kteří mohou podat stížnost. Stížnosti mají chránit zejména práva těch, jejichž zájmy mohou být ovlivněny poskytnutím veřejné podpory určitým příjemcům. To potvrzuje i bod 7 formuláře, který vyžaduje, aby stěžovatel vysvětlil, v čem podle něj údajná veřejná podpora hospodářsky zvýhodňuje jejího příjemce či více příjemců.

6. Působnost čl. 24 odst. 2 nařízení 2015/1589 je omezena na stížnosti, jejichž cílem je oznámit protiprávní veřejné podpory, které stěžovatelé považují za neslučitelné s vnitřním trhem. Uvedený článek se tak nevztahuje na stížnosti, v nichž stěžovatelé tvrdí, že veřejná podpora je slučitelná s vnitřním trhem a měla by být EK schválena.

Rozsudek Soudního dvora ve věci C – 347/20 SIA „Zinatnes parks“ v Finanšu ministrija

- Věc Soudním dvorem řešena na základě žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě čl. 267 SFEU, kterou podal lotyšský správní soud prvního stupně.
- Žádost se týkala výkladu čl. 125 odst. 3 písm. a) bodu ii) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 (nařízení o fondech EU) a byla předložena v rámci sporu mezi společností SIA „Zinatnes parks“ a Finanšu ministrija (lotyšské ministerstvo financí), kterým byl zamítnut projekt uvedené společnosti v rámci programu spolufinancovaného z Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR).

Popis situace

- Společnost SIA (právní forma s.r.o.) předložila dne **30. 4. 2019** (poslední den lhůty) příslušné agentuře projekt za účelem získání spolufinancování z EFRR.

Rozsudek Soudního dvora ve věci C – 347/20 SIA „Zinatnes parks“ v Finanšu ministrija

- K projektu bylo předloženo rozhodnutí valné hromady ze dne **29. 4. 2019** o změně stanov a zvýšení povinného kapitálu prostřednictvím splacení části povinného kapitálu a získání nového podílu ve společnosti s připočtením emisního ážia konkrétním společníkem, a to ve stanovené lhůtě.
- Během období posuzování projektu sdělila společnost SIA, že zvýšení základního kapitálu bylo zapsáno do obchodního rejstříku dne **24. 7. 2019** a později předložila pro doplnění prozatímní zprávu o hospodaření podniku schválenou auditorem.
- Ministerstvo financí projekt společnosti SIA rozhodnutím zamítlo, neboť ke dni předložení projektu ji bylo třeba považovat za podnik v obtížích ve smyslu čl. 2 bod 18 písm. a) GBER – znaky obtíží v případě společnosti s ručením omezeným (která není malým nebo středním podnikem, jenž existuje po dobu kratší tří let, nebo – pro účely způsobilosti pro podporu rizikového financování – která není malým nebo středním podnikem do sedmi let od jeho prvního komerčního prodeje, jenž je na základě hloubkové kontroly provedené vybraným finančním zprostředkovatelem způsobilý pro investice v oblasti rizikového financování), jsou naplněny, **pokud v důsledku kumulace ztrát došlo ke ztrátě více než poloviny upsaného základního kapitálu**. Tento případ nastává, když je výsledek odečtení kumulovaných ztrát od rezerv (a všech dalších prvků, jež se obecně považují za vlastní kapitál společnosti) negativní a svou výší překračuje polovinu upsaného základního kapitálu.

Rozsudek Soudního dvora ve věci C – 347/20 SIA „Zinatnes parks“ v Finanšu ministrija

- Společnost SIA napadla rozhodnutí ministerstva financí žalobou a navrhla jeho zrušení. Správní soud konstatoval, že je nesporné, že pokud by byla zohledněny pouze údaje uvedené v poslední finanční zprávě (účetní závěrce), společnost SIA a byla podnikem v obtížích. Pokud by došlo k zohlednění proběhlých změn týkajících se základního kapitálu, společnost by podnikem v obtížích nebyla.
- V lotyšském právní řádu je stanoveno, že povinný základní kapitál se považuje za zvýšený v den zápisu do OR. Podle soudu však GBER tuto otázku neřeší.

Otázka č. 1 – výklad čl. 2 bod 18 písm. a) GBER

- Předkládací soud se SD dotázal, zda musí být výraz „upsaný kapitál“ chápán tak, že se odkazuje pouze na vklady zveřejněné způsobem stanoveným vnitrostátními předpisy.

Rozsudek Soudního dvora ve věci C – 347/20 SIA „Zinatnes parks“ v Finanšu ministrija

Závěry SD

- Čl. 3 nařízení č. 1301/2013 stanoví, že podniky v obtížích podle definice v předpisech EU jsou vyloučeny z jakékoliv podpory z EFRR.
- Čl. 2 bod 18 GBER neuvádí definici „upsaného základního kapitálu“ (pouze zmiňuje, že obsahuje případně jakékoliv emisní ážio), ani blíže nestanoví, ke kterému datu je třeba mít za to, že zvýšení tohoto kapitálu nabylo účinnosti.
- SD zdůraznil, že pokud unijní právo výslovně neodkazuje na právo členských států za účelem vymezení svého smyslu a dosahu, musí být zpravidla vykládáno autonomním a jednotným způsobem v celé EU. Kromě toho význam a dosah pojmů, pro které nemá unijní právo žádnou definici je třeba určit v souladu s jejich obvyklým smyslem, s přihlédnutím ke kontextu, ve kterém jsou použity, a cílům, které sleduje právní úprava, jejíž jsou součásti (věc C – 656/19 BAKATI PLUS).

Rozsudek Soudního dvora ve věci C – 347/20 SIA „Zinatnes parks“ v Finanšu ministrija

- Podle SD pojem „základní kapitál“ ve svém obvyklém smyslu obsahuje hodnotu vkladů, které společníci nebo akcionáři společnosti poskytli nebo se zavázali poskytnout výměnou za to, že získají podíly ve společnosti.
- Pojem „upsaný“ je podle SD používán k označení částky , kterou se stávající či budoucí společníci nebo akcionáři neodvolatelně zavázali vložit do společnosti bez ohledu na to, zda odpovídající vklady již byly splaceny či nikoliv.
- Pojem „upsaný základní kapitál“ tudíž musí být podle SD vykládán tak, že zahrnuje veškeré vklady, které se stávající či budoucí společníci (akcionáři) již uskutečnili nebo se zavázali uskutečnit.
- Uvedené závěry podle SD vycházejí z cílů vymezených v bodě 14 odůvodnění GBER a čl. 2 bod 18 písm. a) GBER, podle nichž musí být posouzena způsobilost dotyčné společnosti zachovat svoji činnost v krátkodobém či střednědobém výhledu.
- V projednávané věci valná hromada společnosti SIA před předložením

Rozsudek Soudního dvora ve věci C – 347/20 SIA „Zinatnes parks“ v Finanšu ministrija

- projektu příslušné agentuře rozhodla o zvýšení povinného kapitálu prostřednictvím toho, že konkrétní společník ve stanovené lhůtě splatí část povinného kapitálu a získá nový podíl ve společnosti s připočtením emisního ážia. Správní soud tak musí posoudit, zda tyto skutečnosti dokládají existenci neodvolatelného závazku provést zvýšení základního kapitálu.

Otázka č. 2 – použití podkladů pro stanovení obtíží podniku

- Předkládací soud se dotázal, zda při stanovení znaků obtíží daného podniku musí řídící orgán zohlednit pouze podklady v souladu s požadavky uvedenými při stanovení postupu výběru projektů.

Rozsudek Soudního dvora ve věci C – 347/20 SIA „Zinatnes parks“ v Finanšu ministrija

Závěry SD

- Čl. 3 odst. 3 nařízení č. 1301/2013 pouze stanoví, že EFRR nepodporuje podniky v obtížích, avšak blíže nestanoví, jaké podklady (důkazy) mají být při posuzování této otázky zohledňovány. Zde je tak stanovena autonomie členských států (poskytovatelů).
- V úvahu je však nezbytné brát především v potaz zásady rovného zacházení a transparentnosti, které především předpokládají, že na žadatele ze stejného programu budou kladeny stejné nároky.
- Právo EU v zásadě nebrání tomu, aby vnitrostátní právní úprava od řídícího orgány vyžadovala, aby posoudil finanční situaci podniku pouze s ohledem na informace obsažené v poslední účetní závěrce, ledaže se ukáže, že došlo k porušení zásady rovného zacházení.

Rozsudek Soudního dvora ve věci C – 347/20 SIA „Zinatnes parks“ v Finanšu ministrija

Otázka č. 3 – doplňování projektů po předložení

- Předkládající soud se dotázal, zda čl. 125 odst. 3 nařízení č. 1303/2013 a zásady zákazu diskriminace a transparentnosti brání vnitrostátní úpravě stanovit, že projekty nelze po jejich předložení doplňovat.

Závěry SD

- Čl. 125 odst. 3 písm. d) nařízení č. 1303/2013 pouze uvádí, že se příslušný řídící orgán před schválením každé operace přesvědčí, že každý příjemce podpory z EFRR má správní, finanční a provozní způsobilost ke splnění podmínek dané operace, aniž blíže uvádí, v jakém okamžiku musí být tato způsobilost posouzena, ani v jakém okamžiku musí žadatelé poskytnout informace nezbytné k takovému posouzení.

Rozsudek Soudního dvora ve věci C – 347/20 SIA „Zinatnes parks“ v Finanšu ministrija

- Čl. 125 odst. 3 nařízení č. 1303/2013, jakož i zásady zákazu diskriminace a transparentnosti tudíž nebrání vnitrostátně stanovit, že projekty nelze po nejzazším stanoveném datu doplňovat. V souladu se zásadou rovnocennosti (rovného zacházení) však to, že žadatelé nemohou doplnit podklady po nejzazším datu pro předložení projektů, se musí týkat všech postupů, které by případně mohly být s ohledem na jejich předmět, důvod a podstatné záležitosti považovány za srovnatelné s postupem pro získání podpory z EFRR.

Rozhodnutí EK SA.57496 – Itálie – Vouchery pro vysokorychlostní internetové připojení MSP

Popis situace

- V návaznosti na prenotifikační fázi, italské orgány notifikovaly (oznámily) dne **2. 8. 2021** opatření nazvané „Vouchery pro vysokorychlostní připojení MSP“.

- Dopisem ze dne **1. 10. 2021** si EK vyžádala doplňující informace, které italské orgány poskytly dne **22. 10. 2021**. Italské orgány potvrdily, že poskytování veřejné podpory je závislé na kladném rozhodnutí EK a že prováděcí předpisy, které spustí opatření, budou přijaty až poté, co EK rozhodne.

- Meritorní rozhodnutí EK přijala dne **15. 12. 2021**.

Rozhodnutí EK SA.57496 – Itálie – Vouchery pro vysokorychlostní internetové připojení MSP

Popis opatření

- Opatření je schéma (program) voucherů, které mají za cíl pokrýt část nákladů na internetové připojení nové generace (New Generation Access) s rychlostí nejméně 30 Mbps (download) nebo zlepšení stávajícího připojení ze strany MSP. V průměru půjde asi o 40 % nákladů.
- Podpora bude poskytována formou grantů MSP prostřednictvím voucherů.
- Příjemci jsou MSP, kteří získají předmětné internetové připojení.
- Před získání voucheru musí MSP prohlásit, že nepřekročí strop *de minimis,* a to včetně podpory poskytnuté prostřednictvím voucheru.
- Podporu bude poskytovat ministerstvo ekonomického rozvoje prostřednictvím in-house společnosti Infratel Italia S.p.A. (Infratel).

Rozhodnutí EK SA.57496 – Itálie – Vouchery pro vysokorychlostní internetové připojení MSP

- Rozpočet programu činí 610 mil. EUR. Doba trvání 1 rok od schválení EK.
- Vouchery budou mít hodnotu 300, 500 a 2000 EUR a budou pokrývat měsíční poplatky na připojení a aktivační poplatky.
- Vouchery budou poskytovány na základě průměrné ceny připojení s přihlédnutím k jeho rychlosti.

Existence veřejné podpory

<u>Podnik</u>

- Finálními příjemci jsou MSP, které využijí vouchery k úhradě předmětných služeb (internetové připojení).

- Z opatření budou rovněž profitovat poskytovatelé připojení, neboť

Rozhodnutí EK SA.57496 – Itálie – Vouchery pro vysokorychlostní internetové připojení MSP

- mohou rozšířit své služby.

Veřejné prostředky a přičitatelnost

- Opatření je financováno z italského státního rozpočtu.
- Financování je pod kontrolou ministerstva, které bude ověřovat způsobilost MSP a poskytovatelů připojení.

Výhoda

- Opatření poskytuje MSP a poskytovatelům internetových služeb výhodu, která není běžně dostupná na trhu.

Rozhodnutí EK SA.57496 – Itálie – Vouchery pro vysokorychlostní internetové připojení MSP

- MSP budou sníženy náklady na připojení.
- Poskytovatelé připojení díky opatření mohou posílit svoji tržní pozici a nabídnout své služby širšímu okruhu zákazníků.

<u>Selektivita</u>

- Opatření je omezeno na MSP.
- Opatření se týká pouze služeb poskytovatelů připojení určité kvality (rychlosti).
- Poskytování internetového připojení probíhá na liberalizovaném trhu za tržních podmínek bez veřejné podpory.

Rozhodnutí EK SA.57496 – Itálie – Vouchery pro vysokorychlostní internetové připojení MSP

<u>Narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu mezi státy EU</u>

- Opatření se týká telekomunikačního sektoru, na kterém probíhá mezinárodní soutěž a obchodní výměna.
- Opatření poskytuje výhodu MSP a způsobilým poskytovatelům internetového připojení, přičemž může posílit jejich tržní pozici a narušit tak hospodářskou soutěž.
- Příjemci opatření (MSP, poskytovatelé připojení) jsou aktivní v sektorech, které jsou předmětem obchodu mezi členskými státy EU.

Závěr: Jedná se o veřejnou podporu podle čl. 107 odst. 1 SFEU.

Rozhodnutí EK SA.57496 – Itálie – Vouchery pro vysokorychlostní internetové připojení MSP

Posouzení slučitelnosti veřejné podpory s vnitřním trhem

- EK postupovala přímo podle čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU – tento článek stanoví, že za slučitelné mohou být považovány veřejné podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem.
- EK uvedla, že slučitelnost podle uvedeného článku může být konstatována u veřejných podpor, které:

1. Mají usnadnit rozvoj určitých ekonomických aktivit (oblastí) a zároveň

2. Nesmí měnit podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem.

Rozhodnutí EK SA.57496 – Itálie – Vouchery pro vysokorychlostní internetové připojení MSP

<u>Příspěvek opatření k rozvoji ekonomické aktivity</u>

- MSP tvoří významnou část italské ekonomiky, přičemž jejich internetové připojení je třeba posílit. Tím dojde ke zkvalitnění služeb.
- Poskytovatelé internetového připojení budou mít možnost rozšířit své služby.
- Opatření bude mít pobídkový účinek, neboť vouchery pokryjí pouze část nákladů.
- Opatření podle svého nastavení nezpůsobí porušení jiných norem práva EU.

Rozhodnutí EK SA.57496 – Itálie – Vouchery pro vysokorychlostní internetové připojení MSP

<u>Vyloučení nepřiměřeného dopadu na obchod mezi státy EU</u>

- Opatření podpoří MSP v přístupu ke kvalitnějším internetovým službám.
- Opatření přispěje k naplnění cílů EU v politice digitalizace.
- Opatření je zacíleno na oblast, která by se velmi obtížně bez veřejného zásahu rozvinula (Itálie doložila, že poptávka ze strany MSP po kvalitnějším připojení je nízká).
- Opatření je technologicky neutrální a MSP mají volnost ve výběru poskytovatele, navíc pokrývá pouze část nákladů.
- Italské orgány provedly posouzení trhu a veřejnou konzultaci týkající se zavedení opatření. K opatření se vyjádřil i italský antimonopolní úřad, který neshledal problém.

Rozhodnutí EK SA.57496 – Itálie – Vouchery pro vysokorychlostní internetové připojení MSP

- Infratel zavede online registr všech způsobilých poskytovatelů připojení s cílem zajistit otevřenost, transparentnost a nediskriminační povahu opatření.

- Opatření je časově limitované.

- Itálie zajistí transparentnost opatření prostřednictvím webu ministerstva a Infratelu.

Děkuji Vám za pozornost

☺